

Frédéric Bérat ,
Ma Normandie

Quand tout renaît à
l'espérance,
Et que l'hiver fuit loin de
nous,
Sous le beau ciel de nôtre
France,
Quand le soleil revient plus
doux,
Quand la nature est reverdie,
Quand l'hirondelle est de re-
tour,
J'aime à revoir ma Norman-
die!
C'est le pays qui m'a donné le
jour.

J'ai vu les champs de
l'Helvétie,
Et ses chalets et ses glaciers;
J'ai vu le ciel de l'Italie,
Et Venise et ses gondoliers.
En saluant chaque patrie,
Je me disais : aucun séjour
N'est plus beau que ma Nor-
mandie!
C'est le pays qui m'a donné le
jour.

Il est un âge dans la vie,
Où chaque rêve doit finir,
Un âge où l'âme recueillie
A besoin de se souvenir.
Lorsque ma muse refroidie
Aura fini ses chants d'amour,
J'irai revoir ma Normandie!
C'est le pays qui m'a donné le
jour.

...

Frédéric Bérat ,
My Normandy

tradukita de Tony Provencher

When far from us the Winter flies,
When the world is born to hope an-
ew,
Under France's lovely skies,
When the sun returns in sweeter
hue,
When Nature 'round us greener be,
When swallows homeward wing
their way,
I love to see my Normandy,
The land that gave to me the light
of day.

Switzerland's dales I did behold,
And her chalets and glaciers blue;
I've seen Italian skies of gold,
And the gondoliers of Venice too.
Although these lands enchanted
me,
I knew there was no hideaway
More lovely than my Normandy,
The land that gave to me the light
of day.

There comes a time, as life unfolds,
That brings an end to reveries.
A time when must the ransomed
soul
Revisit cherished memories.
When time has chilled my muse
and me,
And songs of love are sung away,
I'll see again my Normandy,
The land that gave to me the light
of day.

...

Frédéric Bérat ,
Ho Normandi'

tradukita de Adela Schafer

Ho, ĉe l' reven' de la prin-
tempo
post vintra frost' kaj mal-
varmec'
en mia bela franca lando
la suno brilas en helec'.
Ho, kiam ĉio reverdiĝas,
la hirundar' al Normandi'
revenas, - dum ni
malĝojiĝas,
naskiĝolando kara, nur pro
vi!

Mi konas Svislandeton be-
lan
kun ĝia neĝomontĉenar',
en Italuj' ĉielon bluan,
Venizon kun la gondolar'.
Sed vidis landon mi nenie
similan al la Normandi';
feliĉa mi nur estis tie
ĉe vi, naakiĝolando, nur ĉe
vi!

En ĉiun vivon venas horo,
en kiu ĉesas la revad';
bezonas tiam ĉiu koro
konsolon per la memorad'.
Se ĉesos mia kantinspiro,
mi venos tuj, ho Normandi',
al vi, pro mia korsopiro.
Naskiĝolando kara estas vi!

...

Verkinto de tiu ĉi Franca poemo estas Frédéric Bérat , publikigita 1837.

Arg-1029-2086 (2014-05-29 14:20:40)

Tiu ĉi kanto-teksto troviĝas en <http://nuspel.org/Normandie.html>. Pri la verkinto vidu la vikipediejon http://fr.wikipedia.org/wiki/FrΓξdΓξric_ BΓξrat.

La kanto estas aŭdebla en <http://nuspel.org/Normandie.html>. Vidu ankaŭ: <http://manormandie.snoupi.com/lyrics>.

Traduko de la Franca poemo “Ma Normandie” de Frédéric Bérat en la Anglan de Tony Provencher.

Arg-1029-2088 (2014-05-29 19:58:50)

La kanto estas aŭdebla en <http://manormandie.snoupi.com/music>.

The website of Mr. Provencher can be found at <http://tonysmusic.snoupi.com/home2>.

Traduko de la Franca poemo “Ma Normandie” de Frédéric Bérat en Esperanton de ADELA SCHAFER (plumnomo: Ad. Ŝefer, *1865-02-11).

Arg-1029-2087 (2014-05-29 17:28:49)

Tiun ĉi kanto-tradukon mi, Manfred Retzlaff, trovis en la libro “Internacia Kantaro”, eldonita en 1922 de la eldonejo Ferdinand Hirt u. Sohn en Lepsiko (Leipzig), Germanio. La kantojn kolektis kaj eldonis Paul Bennemann. Pri la tradukintino vidu la retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Louisa_Frederica_Adela_Schafer.